

El meu amic

El meu amic

"El meu amic vol que el Girona pugi, el Llagostera promocioni, l'Uni Girona vagi a Europa i que Salt i Quart es trobin a l'EBA"

JOSEP GUARDIOLA

Dijous vaig anar a sopar amb el meu amic i em va reconèixer que fa deu dies va plorar a Fontajau. Va plorar en veure el pavelló ple de nou, ell hi havia jugat, i sobretot va plorar en veure com les noies de l'Spar Citylift Girona aixecaven la copa, del tot merescuda, de campiones de lliga. Ahir, al meu amic li hagués agradat ser a Montilivi, a veure el Girona FC, i per veure

com els representants de l'Uni rebien l'escalf popular després de la seva gesta.

Segur que s'hagués tornat a emocionar. Pel reconeixement i per veure les graderies de l'estadi gairebé plenes per primera vegada aquesta temporada. El meu amic no sol anar-hi a Montilivi, bàsicament perquè la seva tasca esportiva no li ho permet, però vibra amb les victòries del Girona FC i també amb les del Llagostera.

Ahir, en la distància, segur que va ser feliç en conèixer el 3-0 contra l'Osasuna; i també amb l'empat a dos dels llagosterencs en un camp on hi caben quatre vegades els habitants de Llagostera. Ell, que juga a bàsquet amb un dels dos equips que representen l'esgrai més alt del bàsquet masculí gironí, lluita per guanyar i un cop ho ha fet amb el seu equip, la cosa que més li interessa és que també guanyi l'altre gironí. De fet, estic segur que ahir el meu amic també va vibrar amb el campionat d'Europa assolit pel CPA Olot a Alemanya, i amb el quart lloc del CPA Girona en la seva primera participació en un europeu. Perquè són dues gestes del més alt nivell, que de passada portarà els dos equips al mundial de Colòmbia. El meu amic podria haver estat perfectament la persona que hagués ideat la frase que ara ha posat de moda la unió de dues grans entitats financeres:

Sumar, multiplica. Perquè el meu amic vol que el Girona FC pugi, que el Llagostera faci la promoció, que l'Uni vagi a Europa l'any vinent, que Salt i Quart es tornin a trobar a l'EBA i, sobretot, que el territori entengui el valor que dona l'esport a les nostres contrades, que dit sigui de passada, aconseguir aquests i molts altres èxits, amb una població de només 800.000 habitants.

Com diu el meu amic, es pot mirar el mapa del dret i del revés, repassar-lo a fons, i buscar-hi les connotacions que es vulguin, que costa molt trobar

un altre lloc de la geografia estatal amb tant d'èxit esportiu amb tant pocs habitants.